

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVI. Omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Joan. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Joan. 8.

1. **C**onsidera vocem Peccati geminos in Divinis scripturis habere sensus. Aliquando actum significat peccaminosum, qui committitur, & aliquando potentiam rationi repugnantem, quæ ad actum inducit. & hoc sensu sapius loquebatur Apostolus, cum dixit: *Si autem, quod nolo, illud facio; Jam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.* Rom. 7. 17. Jam verò sapientissimè agebat Christus: *qui facit peccatum, servus est peccati.* quia qui facit peccatum, ex libero fit servus propriæ obsequendo Concupiscentiæ, illi scilicet parti animæ, cujus est obedire: *servus est peccati.* nonne hæc est monstruosa perversio? eam removere cupiebat Apostolus, cum exclamavit: *Non ergo regnet peccatum, in vestro mortali corpore.* Rom. 6. Sed quàm parùm obtinuit? & tamen non dixit: *non sit peccatum in vestro mortali corpore, sed non regnet.* quippe sciebat probè, dum fuerit corpus nostrum mortale, non posse nos inde proscribere Concupiscentiam, ita ut in eo non habitet. at si proscribere non possumus, saltem facere possumus, ut non regnet, & verò etiam debemus, quia hæc est prima inordinatio, ob quam dixit sapiens universam terram perturbatam iri per servum, cum regnaverit. Prov. 30. 20.

2. Considera eum, qui peccatum non solum servare proprie cupiscentiæ, sed fieri, imò esse illius, sicut victus est servus noster, unde Christo non sufficit dicere: *facit peccatum, servus peccati.* sed cit: *servus est.* quoniam illi a quo quis superatus est, inquit ad propositum nostrum, a quo superatus est, hujus & servus est. Pet. 2. v. 19. quidquid agas, nunquam excuties servitutem meam, si quando in illam meo opus est Gratiâ Divinâ. & qui in illo modo tenetur, hoc est ethice: *Dominus vester, qui confregit cervicem vestrarum, ut non regnatis.* Lev. 26. 13. quo possumus gabis in tali statu te verè esse servum?

3. Considera non modò fieri posse, ut teipso excutias servitutem miseram, sed necesse esse, etiam semper magis aggravare deolo eundo in deterius. Proprium est peccatoris, nisi in promptu habeat auxilium Gratiæ, aliud agere non potest, quàm cumulare peccata. *Peccata facient ad peccandum.* Eccl. 7. v. 20. tum verò quid sequitur. Sequitur vitutem transire in Mancipatum. quid audisti dici de multis, qui sint venundati, ut faciant malum?

Mac. 1. 16. qui sunt isti: sunt illi, qui mali consuetudinem traxerunt. Sunt quidam adeo dati in peccata sua Concupiscentia, ut non habeant amplius vires resistendi. imò si illa instigare delectant, quid faciunt miseris? ipsi eam ad instigandum urgent: *Concupierunt concupiscentiam.* Pl. 105. v. 14. eam excitant, stimulant, sectantur: *abierunt post pravitatem cordis sui.* Jer. 9. v. 14. volendo peccare, est non possunt. *Ut iniquae agerent laboraverunt.* Jer. 9. v. 14. & ideo quam bene dixit Dominus: *Qui faci peccatum, servus est peccati,* quis qui peccat, non solum ipse per se est servus inordinatae Concupiscentiae, sed etiam mancipium. *Carnalis est mundatus sub peccato.* Rom. 7. v. 14. & ideo semper de malo declinat in pejus.

4. Considera, quanta sit infelicitas hominis, qui deducitur ad hunc statum. Satis sit dicere: *Servus est,* atque adeo destitutus omni genere boni, Honesti, Utilis, Delectabilis. Boni Honesti, quia maxima, quae inter inventa possit, ignobilitas est mancipatus: *Vide Domine, & considera, quoniam facta sum vilis.* agebat moenia Jerosolyma, cum videret se servituti subiectam. Thr. 2. v. 11. Boni Utilis, quia mancipium naturam suam non habet dominium rei cuiusquam, nec sui quidem, & ita laborandum illi est absque lucro. *Servus inimico tuo in omni penuria.* Deut. 28. v. 48. Boni delectabilis, quia vita ejus aliud non est, quam in laboribus versari & verbibus, prout Hebraei sub Pharaone

accidit: *flagellatique sunt ab exactoribus Pharaonis dicentibus: quare non impletis mensuram laterum, sicut prius, nec heri, nec hodie?* Exod. 5. v. 14. nunc bene considera, & videbis, talem omnino esse statum peccatoris, imò longè deteriore. Primò, quia servus tantò vilior est, quantò vilior est dominus, cui subest. quem autem habere potest homo dominum vilioris quam propriam Concupiscentiam? hoc enim est servire bruto, hoc est illi parti, quam habet in se homo brutis similem. *Carnalibus desiderijs.* 1. Pet. 2. v. 11. Secundo quia servus fidelitate, quam praestat Domino, sperare potest aliquando consequi libertatem, prout Josepho, Esdrae, Danieli accidit. at peccator, quantò fidelius suae servituti Concupiscentiae, tantò securior est retinendae servitutis, & ita aliud lucrari nequit praeter catenas, quae magno opere illum premant: *servus inimico tuo in omni penuria,* prout antè dicebam. & hoc tamen nihil est. nam deinde quid erit? *Et ponet jugum servituti super cervicem, donec te conterat.* Deut. 28. v. 48. Tertiò, quia servus, cum patitur quoad corpus, potest denique auxilio virtutis, quae nulli subjacet servituti, gaudere animo. at peccator longè plus animo quam corpore patitur. quia à sua mala conscientia aliud continuò non recipit, nisi exprobrationes, reprehensiones, flagella. *Arguet te malitia tua, & aversio tua increpabit te.* Jer. 2. 19. Cuicumque peccato insunt duo, Aversio à bono, & conversio ad malum: & haec sunt duae

dux crudelissima furia, qua certant in eo flagellando, qui peccat. Vide igitur, verumne sit peccatum esse servum seu mancipium: *Qui facit peccatum, servus est peccati.* Siqui-

dem ille non duntaxat est servus fervorum miserabilis, qui possit in terra, servus non quod servus, sed animam: *Anima captivitate ibi.* If. 46. v. 1.

XVII.

Siquis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini JESU Christi, & ei, qua secundum pietatem est, doctrina perbus est, nihil sciens, sed languens circa questiones, & nas verborum. 1. Tim. 6.

1. **C**onsidera, qui sint illi, de quibus merito dici possit: *Non acquiescunt sanis sermonibus Domini nostri JESU Christi, & ei, qua secundum pietatem est, doctrina.* An Infideles: ne utique. quia hi non solum non acquiescunt illi, quod Christus docuit, sed etiam aperte repugnant, *aliter docent.* Illi, qui, proprie loquendo, non acquiescunt, sunt infideles, quos mundi vocamus: porro hos inter, si rite perpendas, maxime sunt, qui offensi credunt integrè resarciri non posse honorem læsum; nisi per vindictam. non reperies rem aliam magis, in qua fideles Christi non acquiescunt ejus doctrinæ, quam istam de dandâ veniâ. quia multis quidem alijs in rebus discedunt à Doctrinâ ipsius, sed voluntate potius quam intellectu. & ideo non acquiescunt voluntate iis, quæ Christus docuit, quia dura putant: acquiescunt tamen intellectu, quia nihilominus reputant honesta. at in eo puncto, quod diximus, asserendi honoris nec volun-

tate acquiescunt, nec intellectu absolute non acquiescunt, quantum durum esse judicant sed obedire Christo. nec juvat, quod tendunt, dum dicunt, id se non infame juxta mundi sensum. quis iste est mundus? vel mundus fidelis, vel infidelis. Si fidelis habere sensum non potest, quantum habere contrarium sensum Christi, & sic foret infidelis. cunque Christo credit, illi parum dendum est, ignoscere actum infidelissimum. numquid enim illud hoc esse fieri DEI Filium? *Inimicos vestros, & eritis filij.* Luc. 6. Dixit ergo ignoscere actum esse summæ gloriæ. quod mundus sit infidelis, quod per excusationi suæ pretendere mundi nec sequi illum possunt, nec quantur, ostendere. ah! quid committunt actum infidelitatis sum. quia quisquis fidelis est, non onus istud, sine omni spe dispen-